

N:o 44.

Ank. till Riksd. kansli den 21 april 1902, kl. 4 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i fråga om första punkten af lagutskottets hemställan i utlåtande n:o 40 öfver väckta motioner om ändrad lydelse af 26 § 1 mom. samt 30 § i lagen angående tillsättning af presterliga tjänster den 26 oktober 1883.

I utlåtande n:o 40, i anledning af tre inom Andra Kammaren af herrar C. Olsson i Viken, J. Nydal och H. A. Segerdahl väckta motioner om ändring i vissa delar af lagen angående tillsättning af presterliga tjänster den 26 oktober 1883, hemställde lagutskottet i första punkten, att Riksdagen måtte i anledning af herrar Olssons och Nydals förevarande motioner, den senare i hvad den afser ändrad lydelse af 26 § 1 mom. i lagen angående tillsättning af presterliga tjänster, i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes taga under öfvervägande, om och i hvad mån gällande bestämmelser om rösträtt vid prestval å landet kunna erfordra förtydligande eller jemkning, samt låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till den lagändring, hvartill förhållandena anses föranleda.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren godkänt denna utskottets hemställan, hvaremot Andra Kammaren, med afslag derå, bifallit en vid utlåtandet fogad, af herr Zetterstrand afgifven reservation, i hvilken beträffande samma punkt yrkats, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det tacktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af berörda lagrum, att i församling å landet lika rösträtt vid prestval måtte tillkomma en hvar röstberättigad person.

Då jemlikt 63 § riksdagsordningen det ålegat utskottet att söka sammanjemka de skiljaktiga beslut, hvari kamrarne sålunda stannat, har utskottet ansett sådan åtgärd kunna bringas till stånd i anslutning till den motion herr Olsson i ämnet afgifvit. Denna motion synes nemligen

utskottet beteckna en medelväg mellan kamrarnes olika meningar, i det densamma utan att, såsom Andra Kammarens beslut innebär, afse en fullständig utjemning af rösträtten vid prestval, likväl åsyftar en skärpning af den härutinnan för närvarande stadgade begränsning, hvilken enligt Första Kammarens beslut skulle till sina grunder lemnas i hufvudsak orubbad. Enär äfven Andra Kammarens beslut i ämnet endast går ut på en skrifvelse till Konungen, lär emellertid någon annan åtgärd i syftet af nämnda motion icke nu kunna vidtagas, än att Riksdagen hos Kongl. Maj:t anhåller om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till sådan lagändring, som i motionen blifvit ifrågasatt. Ett sådant förtydligande af bestämmelserna angående rösträtt vid prestval å landet, som Första Kammaren velat åvägabringa, torde dock, äfven om den föreslagna lagändringen eger rum, vara erforderligt och en hemställan derom sålunda böra göras.

Utskottet föranlåtes alltså, i ändamål af sammanjemkning, hemställa,

att kamrarne, hvardera med frånträdande af sitt beslut i ämnet, måtte besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t tacktes taga under öfvervägande, huruvida gällande bestämmelser om rösträtt vid prestval å landet kunna erfordra förtydligande, samt låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag ej mindre till den lagändring, hvartill förhållandena härutinnan kunna anses föranleda, än äfven till sådan begränsning af samma rösträtt, att icke någon må för andra beskattningsföremål än jordbruksfastighet utöfva rösträtt för större antal röster, än som svarar mot en femtiondedel af kommunens hela fyrktal, eller i något fall för högre röstetal än ett tusen röster.

Stockholm den 21 april 1902.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.